

KONANIE (12) *sb n*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); teksty nie oznaczają -é.

sg *N* konani(e) (1). ◇ *A* konani(e) (3). ◇ *I* konanim (1). ◇ *L* konaniu (7).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. konać.

1. Kontynuowanie, prowadzenie rzeczy zaczętej; *persecutio Mącz; continuatio Cn* (1) : *Persecutio, Przenásładowanie/ Pogonia/ też konanie/ którey rzeczy pełnienie. Mącz 386a.*

2. *Umieranie; agon, agonia, confinium vitae mortisque, defectio animae, exodium vitae, supremum tempus Cn* (11) : *SkarŻyw 333, 414; Prośba o pomoc przy konaniu. LatHar 643 marg.*

konanie czyje [w tym: G sb (4), pron poss (3)] (7): Co nie dla tego wczynił Páweł S. żeby o przykrycie ciała fwego [...] Itáranie miał: ále żeby go boleści fwym konanim nie nákarcił. *SkarŻyw 52; A ony gdy płącząc nád nią Letanie mowiły/ bacząc konanie iey/ iáko zefnu/ rzecze do nich SkarŻyw 193v, 99; ArtKanc R17v; LatHar 295, 297; SkarKaz 421b.*

Wyrażenie: »ciężkie konanie« (1): Takież Oycowie ciężki śmętek máią [...]/ pátrząc ná ciężkie dźiatek fwych konanie/ y vmieranie. *ArtKanc R17v.*

Szereg: »(nie) śmierć (a. umieranie) i (ale) (męczeństwo i) konanie« [*szyk zmienny*] (2): po nich oni męczeńnicy przedziwni/ ktorzy w wżgárdzie świátá y włałnego zdrowia fwego/ dáiąc ie zá fwego krolá (nie ná proftá/ lekká/ y krotką śmierć/ ále ná długie á nieznośne męczeństwo y konanie/ ktore fię wielom śmierćiam równáło) miłość nieofzácowaną ku Bogu [...] pokázác chćieli. *SkarŻyw [407]; ArtKanc R17v.*

Synonimy: 2. śmierć, umieranie.

Cf KONAC